

Søndag, den 5. september

Vi startede hjemmefra kl. 6 med [Ludwigshafen](#) som destination. Vi toppede tanken op på sidste tankstation før grænsen. Kun lidt trafik på vejene indtil vi nærmede os Hamburg. Her var der et lille stykke omkørsel, dog uden kø, men trafikken var stærkt stigende. Næste tank og strække ben pause omkring Hannover. Vi havde kun kørt et kort stykke herfra, før GPS'en sagde at vi skulle køre ind på en rastepads med tank. Det kan da ikke passe, tænkte vi, men det skulle vi have gjort for kort efter kom vi i kø som varede ca. 20 minutter for at køre små 5 kilometer. Her kørte vi så af motorvejen og kørte et stykke på landevej. Nå ja – Det er jo sådan TomTom virker, når man har sat automatiske regler for ruteberegning. Det er jo også dejligt at komme lidt ud og se sig lidt andet. Det prøvede vi et nogle gange senere og undgik på den måde at holde i kø på motorvejen.

Vejarbejde – Hold da op hvor der er meget vejarbejde i Tyskland. Over alt er der arbejder i gang. Vi spiste vores frokost på en rastepads.

Omkring kl. 17 kom vi til Ludwigshafen og kørte lige til parkeringspladsen. Cyklerne blev pakket med bagagen og herefter cyklede vi over til [Mannheim](#). Fine cykelstier. Efter et par gange med lidt rutejusteringer kom vi til hotellet i Mannheim. Vi blev indkvarteret efter udfyldelse af diverse papirer og visning af vores EU Corona pas. Ja mundbind er obligatorisk indendørs her.

Cyklerne blev parkeret i den underjordiske parkeringskælder og vi kunne tage elevatoren direkte op til vores værelse. Aftensmaden spiste vi på en afrikansk restaurant. Det smagte ganske godt.

Sol og sommer – Kørt 922 km. i bil og 6 km. På cykel.

Mandag, den 6. september

Vi havde god tid om morgenen. Super morgenmad på hotellet. Vi cyklede hen til banegården og gik til infoskranken for at spørge om vores tog. Det viste sig, at lokomotivførerne strejkede og dette ville også påvirke vores rejse, som kun indeholdt 1 omstigning. Vi fik et print af vores nye rejseplan, som så noget anderledes ud. Nu var der 3 omstigninger og vi var først fremme i Villingen-Swenningen kl. 17. Der var ligesom ikke noget valg, så vi trillede ud på perronen og ventede på toget. Heldigvis var det alle regionaltoget, hvilket betyder lav indstigning.

Vi må sige at alt bare klappede. Kun en enkelt gang måtte vi køre cyklerne ned af et par trapper. Vores rejseplan indeholdt god tid til omstigninger og der var også tid til at få en kop kaffe og købe frokosten.

Cykelturen begynder

Vi trillede ud af banegården i [Villingen-Swenningen](#) og fandt straks cykelskiltet mod Rottweil. Herligt vejr og efter 8 km. Kom vi til Neckar flodens udspring.

Selv på en mandag eftermiddag var der mange mennesker her. Vi besluttede at få en kold forfriskning, før vi fortsatte mod [Rottweil](#).

Vi er i [Schwarzwald](#) og det betyder bakker. Vi fik også vores del på denne korte tur. Vi havde reserveret overnatning i Rottweil. En lille lejlighed med hvad vi behøvede. Strøm til opladning af batterier til cykler, telefoner m.v.

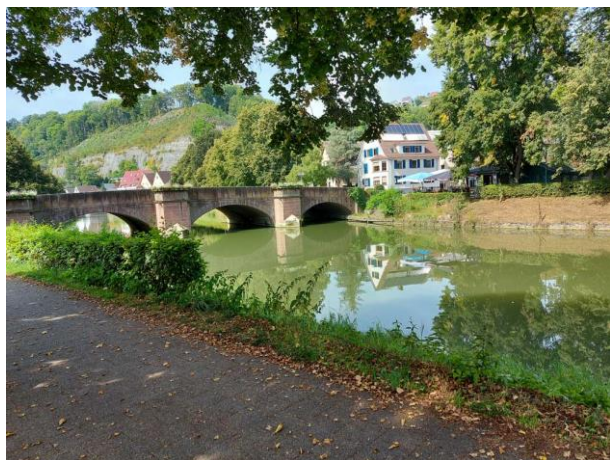
Vi behøvede bare at gå rundt om hjørnet, så var vi midt i byen og valget af restaurant til aftensmad var en lille knejpe, drevet af et ægtepar. Vi fik Wiener Schnitzel og det smagte herligt. Ud over at man naturligvis skal have mundbind på, når man går ind på en restaurant, skal man også registrere sig med personlige oplysninger. Det har en ung tysker heldigvis lavet et hjælpemiddel til appen [Luca](#) hvor man opretter sig som bruger. Dog skal postnummeret tilsættes et foranstillet "0" fordi tyske postnumre er 5-cifrede. Det fungerer på den måde at man laver en check-in ved at scanne en QR-kode og et check-out når man forlader stedet. Ganske smart.

Perfekt cykelvej og kørt 30 km. i noget ujævnt terræn.

Tirsdag, den 7. september

Vores overnatningssted bød ikke på morgenmad, så den fik vi hos en bager kort herfra. Nu blev kursen sat mod [Horb](#), som ifølge kortet skulle være 51 km. væk. Her fik vi smagt på bakkerne i Schwarzwald, men det gik sådan set godt nok lige indtil vi mødte et omkørselsskilt for cykler. Nu måtte vi virkelig arbejde os op ad en stor stigning på vel 3 km. og så en lige så lang nedkørsel. Det klarede vi også. Jeg kan godt mærke, at Karen er i noget bedre form end mig, men det vidste jeg godt. Men også jeg klarede det.

Vi provianterede til frokosten i en ALDI på vejen. Sodavand, tomater, rugbrød og pålæg og den blev nydt på en bænk ved floden. En kold forfriskning senere på dagen.

Vi ankom til Horb ved firetiden og cyklede til turistinformationen for at få dem til at finde et værelse til os. Det skulle vise sig, at det slet ikke var så nemt som vi troede. Vi plejede altid bare at kunne finde noget. Det eneste de kunne finde, var et værelse hos en dame lidt uden for byen. Lidt uden for byen skulle vise sig at indeholde en ret stejl og lang stigning, som om vi ikke allerede havde fået nok af dem. Vi fik og kæmpet derop. Den flinke dame sagde, at hun ville køre os til en restaurant hvor vi kunne få vores aftensmad. Ja hun ville også hente os igen. Det var bare service, som vi naturligvis betalte hende for med 20 €.

Aftensmaden blev [Flammkuchen](#), som er en tysk specialitet, der smager herligt. Selv om sengen var smal sov vi rigtig godt begge to.

Sol og 25 grader. Kørt 57 km.

Onsdag, den 8. september

På kortet så det ud som om vi nu er ved at være ude af Schwarzwald og der var kun enkelte stigninger på dagens rute til [Tübingen](#). Belært af erfaringen reserverede vi et hotelværelse i Tübingen dagen før. Et IBIS hotel lige ved centrum. Dejligt med en lille rundtur i byen.

Cykelturen gik det meste af tiden langs Neckar. Kaffepause med rislende vand i baggrunden. Vi fik en forfriskning i [Rottenburg](#), en flot by, som alle de andre vi er kørt igennem. Tübingen er en universitetsby med mere end 20.000 studerende. Det var ganske tydeligt, da vi gik en tur i byen. Der var unge mennesker alle steder. Da vi spiste vores aftensmad, kom tre piger slæbende på gamle møbler som de sikkert havde klunset i nærheden.

Sol og sommer med ca. 25 grader. Kørt 42 km. (vi trængte til en kort dag)

Torsdag, den 9. september

Dagens mål er [Esslingen](#), hvor skal vi have en overliggerdag, som skal bruges til afslapning og en gåtur rundt i byen, som er en stor by.

Vi er nu på det flade land, der er ikke flere bakker (dejligt) Naturen er utrolig flot og Neckar floden er blevet lidt bredere, men vi har endnu ikke set både på floden. Igen må vi sige at skiltningen er utrolig god, men selv om det – så lykkedes det os dog at komme fra hinanden. Godt man har en mobiltelefon og nu kan alle jo bruge deres mobiltelefoner i hele EU uden at tænke på dyre regninger for roaming. Det forsvandt omkring 1. juli i år. Så næste gang du skal på ferie i et EU-land, behøver du ikke slå "mobildata" fra.

Vores lejlighed i Esslingen var ikke ret gammel og udstyret med alle mulige elektroniske dingener. F.eks. var der persienner udenfor vinduerne og de levede helt deres eget liv. Rullede

selv ned, når solen kom på vinduet og når så vi ville overstyre deres rytme, gik der total ged i det hele og vi måtte have den yndige receptionist op og hjælpe os. Det hjalp dog kun kort tid.

Om aftenen spiste vi aftensmad på en græsk restaurant, det var såmænd ganske godt.

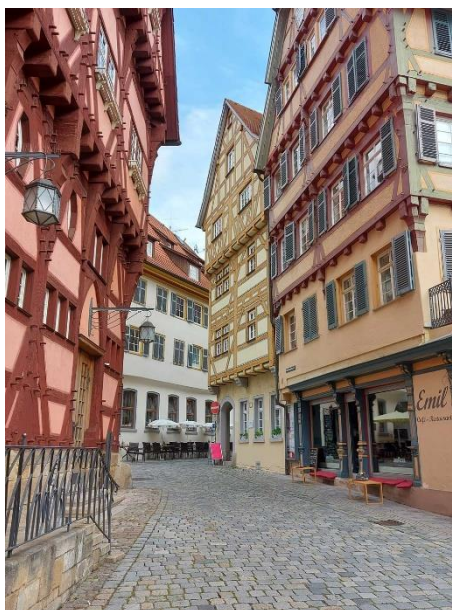

Sol og sommer og ca. 25 grader. Kørt 60 km.

Fredag, den 10. september

En cykelfri dag er altid dejlig og dagen skulle bruges på afslapning og en byvandring. Dagen startede med at jeg gik med min indkøbspose for at finde et supermarked. Det var ikke lige så nemt, Når Google Maps sagde at her skal der ligge en REWE så var der bare en stor byggeplads. Det lykkedes dog til sidst at komme hjem med morgenmaden.

Formiddagen brugte vi på at læse og skrive. Eftermiddagen blev brugt til sightseeing i Esslingen. Vi var inde i to store kirker. Ikke specielt imponerende, men store. Man kan se at alle i Tyskland tager Corona pandemien meget alvorligt. Mundbind indendørs, på alle indendørs spisesteder, skal man også registrere sig. Her er LUCA nem.

Lørdag, den 11. september

Der var flere alternativer til dagens mål. [Stuttgart](#) var kun 11 km. fra Esslingen og vi valgte blot at køre igennem byen. Også i Stuttgart var der meget vejarbejde, som også påvirkede vores rute. På et tidspunkt fulgte vi de gule "umleitung" som tilsyneladende bare endte i ingenting. En ældre mand med en lille hund spurte os om, hvor vi skulle hen. Langs Neckar sagde vi og han sagde at vi bare kunne ignorere omkørselsskiltene, det gør alle andre og køre over sporvognsskinneerne og Neckarbrücke og så til højre. Som sagt så gjort. Igen i dag har vi haft optimale forhold (let/ingen vind, sol fra en skyfri himmel)

Nu er der kommet lidt mere liv på floden. Specielt i nærheden af Stuttgart.

På Booking.com reserverede vi et værelse i [Pleidelsheim](#), en mindre by. Vejrmeldingerne havde talt om byger om eftermiddagen. Det skulle vise sig at vi fik en byge 200 meter fra vores hotel. Vi parkerede cyklerne og satte bagagen ind i receptionen og to et par kopper kaffe fra kaffemaskinen og satte os til at vente på værten. Han kom dog først da jeg ringede til ham. Vi fik et dejligt værelse.

I Tyskland er alle supermarkeder lukket om søndagen, så vi skulle huske at proviantere i dag lørdag. På vores hotel boede der nogle håndværkere og da en af dem kom tilbage med en indkøbspose, spurgte jeg hvor der var et supermarked. Lige rundt om hjørnet svarede han. Karen gik i supermarkedet og jeg surfede lidt rundt på fjernsynet og skrev lidt dagbog. Aftensmaden spiste vi på terrassen.

Sol og sommer (næsten) og kørt 48 km.

Søndag, den 12. september

Målet for dagens tur er [Bad Wimpfen](#) hvor vi reserverede et værelse. Turen gik langs Neckar. En ting som er meget slående er, at der langs veje og cykelstier står frugttræer, mest æbler. Mange af dem får lov til at passe sig selv og jeg tror ikke at de bliver høstet. De får lov til at falde ned og blive spist af dyrene. Da vi cyklede langs Bodensee i 2009, så vi samme billede i Baden Württemberg men det var næsten kun pæretræer.

Under vejs passerede vi en lille by og stoppede for en forfriskning. Cafeen lå lige ved siden af kirken og vi kunne høre der blev spillet hornmusik.

Vi passerede Heilbronn og det var vildt så mange motionister der var på cykelstien, men det var jo også søndag. En tysker vi talte med mente at nu havde de været begrænset i deres udfoldelser i meget lang tid, så nu fik den bare fuld gas. Det kan man vel godt forstå. Sikkert også det, som har generet os når vi skulle finde overnatning. Vi plejer ikke at reservere mere end det absolut nødvendige, men det var vi nødt til at gøre på denne tur.

Hotellet i Bad Wimpfen så ud til at ligge næsten ud til floden. Det man dog ikke kunne se, var at vi lige skulle op ad en ret stejl stigning. Men det var en fantastisk flot by fuld af turister. Vi gjorde et pitstop i den smukke hovedgade hvor vi nød en kop kaffe med et stykke Kirchtorte. Det sidste stykke til hotellet var stadig opad, men mere behersket.

Endnu en dag med sol og sommer 25 grader. Kørt 53 km.

Mandag, den 13. september

Målet for dagens tur er [Eberbach](#). Vi passerede Heilbronn i går og det var vildt så mange motionister der var på cykelstien, men det var jo også søndag.

Små byer er hyggelige og nemme at passere, mens store byer er fyldt af byggepladser, omkørsler og andre forhindringer. På turen til Eberbach startede jeg med at kigge på Google Maps for at finde vej til cykelvejen, jeg viste den også til værten og han nikkede og sagde, at det var den helt rigtige vej. Så jeg startede med at cykle i den stik modsatte retning og efter en middelsvår bakke stoppede vi og kiggede lidt på kortet, så kom en flok tyske cyklister og de bekræftede, at det var den helt forkerte vej vi (jeg) havde kørt. Det måtte jeg så betale for senere.

Vi fik vendt cyklerne og susede ned ad bakken og fandt den rigtige cykelvej. Da vi efter ca. 10 km. skulle have vores formiddagskaffe, holdt vi lige ved siden af en majsmark, som så ud som om der var høstet lidt her og der. Lidt efter kom en meget speciel maskine, som kørte ned i marken og vi kunne høre den var i gang med at høste. Vi blev enige om, at det var enten majscolber eller kornene, de høstede. Vi kom også forbi en anden majsmark, hvor der stod et skilt med, at det var spisemajs.

Bøden for turstarten afregnede jeg med noget koldt at drikke i en lille by, vi passerede. Her mødte vi et tysk par fra Mannheim og dem fik vi en snak med. Det var på en endagstur på cykel. De startede med at tage toget til Stuttgart og cyklede de mod Mannheim på Neckartal-Radweg. Som manden sagde "Når jeg er ved at løbe tør for strøm, tager vi toget det sidste stykke".

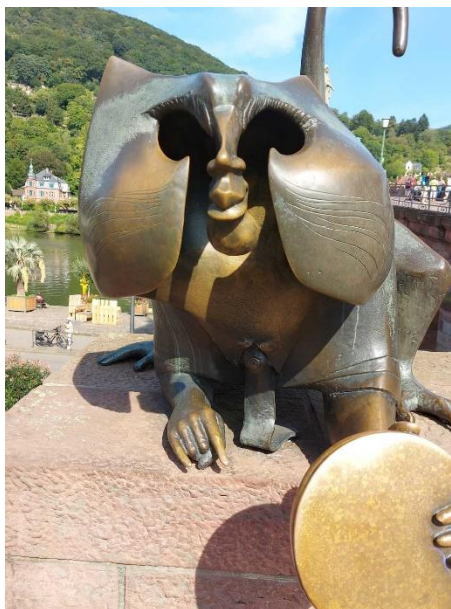

Tirsdag, den 14. september

Dagens mål var [Heidelberg](#) og vi besluttede at se den flotte by og derefter tage toget de sidste få kilometer tilbage til Ludwigshafen, hvor bilen står parkeret (tror vi da). Vi ankom til Heidelberg sidst på formiddagen og satte cyklerne ved den ikoniske bro og satte os for at få en forfriskning. Herefter hentede vi cyklerne igen og trak dem gennem byens hyggelige gader indtil vi kom til torvet hvor vi spiste frokost på en restaurant. Karen fik en salat og jeg en flammkuchen (uhm) imens kunne vi betragte et brudepar komme ud af rådhuset og tage plads i en flot gammel Mercedes pyntet med blomster.

Efter at have set den flotte (og store) kirke som ligger på torvet var næste mål hovedbanegården i Heidelberg. Den lå et par kilometer væk. Google Maps viste os vejen. Det første stykke trak vi cyklerne igennem hovedgaden, som nærmest var en lang restaurant/bar. På banegården købte jeg billetter direkte til Ludwigshafen og den flinke dame sagde, at det kostede 6,10 € for os to og

cyklerne var gratis fordi vi ikke skulle med i myldretiden. Toget kom og vi trillede ind i cykelvognen. Her var godt fyldt, men også plads til os. Efter ca. ½ time ankom vi til Ludwigshafen hovedbanegård og vi cyklede de sidste par hundrede meter til bilen. Den var lige der hvor vi havde efterladt den.

Bilturen mod Snebjerg blev startet og efter en times kørsel stoppede vi på en rasteplads for at strække ben og koge vand til termokanden. Dejligt med en kop kaffe. Derefter kørte vi til en ALDI

og provianterede til aftensmaden og hjemturen. Vi lavede et tankstop og spiste smør-selv aftensmad og klokken halv otte holdt vi ind på en rastepuds med et Motel. De havde dog lukket motellet på grund af corona. Et kig på Booking.com fandt et lille hotel ca. 30. km. væk, i nærheden af Kassel. Det kørte vi til og fik en dejlig nats søvn.

Dagen efter kørte vi det sidste stykke hjem. Vejret skiftede fra 23 til 16 grader og det startede med at regne. Nord for Hamburg styrtede det ned med vand, men da vi kom til Snejbjerg, var det tørvejr.

Ude godt – Hjemme bedst

Opsummering

En lang biltur til Ludwigshafen med lidt kø på motorvejen. 922 km.

9 cykeldage med sammenlagt 386 km. på cykel uden uheld og tekniske problemer.

En biltur til Snejbjerg delt over to dage.

Neckartal-Radweg kan klart anbefales, hvis man kører på el-cykel. Ellers kommer man på arbejde.

Billeder

Se alle billeder [klik her](#)